

Arrest

nr. 90 572 van 26 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 23 augustus 2012, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitische inwoner van Bagdad te zijn. U woonde tot 2008 in de X-wijk, daarna verliet u Irak en vroeg u op 18 februari 2008 asiel aan in Nederland. Uw asielaanvraag werd geweigerd en op 3 maart 2010 werd u gerepatrieerd naar Irak. Na uw terugkeer woonde u opnieuw in de X-wijk en werkte u als taxichauffeur.

Na uw terugkeer uit Nederland raakte u gefrustreerd door de gang van zaken in Irak. U zag dat het politiek systeem mank liep en dat de (extremistische) religieuze opvattingen een te grote rol speelden in de maatschappij. Daarom besloot u een boek te schrijven waarin u het Nederlands democratisch systeem vergeleek met het politiek systeem in Irak. U hoopte dat uw ideeën uw landgenoten iets zouden bijleren en dat het hen zou wakker schudden. In het boek pende u uw theorieën over democratie, (rationele) religie en religieus extremisme neer. Verder maakte u een vergelijkende studie tussen de manier waarop christenen en moslims met democratie omgaan. In maart 2011 liet u het boek, getiteld "Een Oog op Democratie", afprinten in een oplage van ongeveer 500 stuks. U liet het boekje met de hulp van enkele jongens verdelen op markten, scholen en moskees in uw wijk.

Alhoewel het boek aanvankelijk werd onthaald met positieve reacties van vrienden en kennissen, bleken de leden van de terroristische sjiiitische moslimgroepering Assaab Ahl al-Haq, die heel actief waren in uw wijk, uw boek minder te appreciëren. Op 1 april 2011 lieten ze twee identieke dreigbrieven achter bij uw voordeur. In de brieven werd er geëist dat u de wijk en zelfs het land zou verlaten, anders zouden ze u en uw familie vermoorden. U nam het dreigement serieus en ging onmiddellijk op zoek naar een nieuwe woning. Op 2 april 2011 verhuisde u met uw gezin naar de aanpalende wijk Ghazaliyah. Assaab Ahl al-Haq kwam u echter opnieuw op het spoor en op 13 april 2010 beschooten leden van de groepering uw huis. Onmiddellijk na het incident diende u op aandringen van enkele leden van de Nationale Garde die het incident hadden gezien klacht in bij het politiebureau van Ghazaliyah. Nadien keerde u terug naar uw huis in Ghazaliyah.

Nog diezelfde avond werd uw wagen tot ontploffing gebracht. U deed opnieuw aangifte bij de politie en u besloot om Ghazaliyah definitief te verlaten. U bracht uw echtgenote en uw kinderen naar uw schoonfamilie in Sadr City en vervolgens dook u onder in verschillende hotels in Kadhamiyah en Bab al-Sarji. Een maand later besloot u om bij een vriend onder te duiken. Hij was vrachtwagenchauffeur en reed regelmatig het traject tussen Bagdad en Basra. De volgende drie maanden logeerde u in zijn vrachtwagen en hielp u uw vriend bij zijn werk.

Onmiddellijk na de incidenten van 13 april 2012 had u beslist om Irak opnieuw te verlaten maar u moest enkele maanden wachten tot uw vertrek geregeld was. Uiteindelijk vertrok u op 2 augustus 2011 naar Erbil. U reisde via Zakho naar Turkije en kwam er aan op 6 augustus 2011. Op 7 augustus 2011 vertrok u per vrachtwagen naar Europa. U kwam op 14 augustus 2011 aan in België, en op 16 augustus 2011 diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: nationaliteitsbewijs dd. 25/10/2007; identiteitskaart dd. 22/10/2007; woonstkaart; internationaal rijbewijs; attest Ministerie van Migratie, Daklozen en Ontheemden; laissez-passer dd. 09/02/2010; cd-rom met eerste versie "Een Oog op Democratie"; boek "Een Oog op Democratie"; dreigbrief Assaab Ahl al-Haq; kopie proces-verbaal dd. 13/04/2011; kopie politieaangifte dd. 13/04/2011.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist dat u niet in aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus of de Subsidiare Beschermingsstatus. U kunt namelijk niet aannemelijk maken dat u hoeft te vrezen voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt volgens de definitie van Subsidiare Bescherming. En dit omwille van volgende redenen:

U beweert dat u in Bagdad wordt vervolgd omwille van het uiten van uw politieke en religieuze overtuiging. U heeft namelijk uw politieke ideeën op papier gezet uit onvrede over de instabiele politieke situatie en de religieuze spanningen in Irak. Volgens u hoopte u hiermee uw medeburgers wakker te schudden en hun iets bij te leren over democratie. **Het Commissariaat-generaal plaatst echter vraagtekens bij uw plotse politieke bevlogenheid en de manier waarop u uw politieke en religieuze ideeën verspreidde.**

Het Commissariaat-generaal ontkent niet dat u mogelijks enige affiniteit met de seculiere standpunten van de Communistische Partij heeft en dat uw politieke, religieuze of sociale opvattingen aldus enigszins tegen de stroom ingaan, maar het Commissariaat-generaal is er tegelijkertijd geenszins van overtuigd dat u bereid zou zijn om het risico te nemen om expliciet met uw ideeën in de

openbaarheid te treden en dat u zelfs medeburgers van uw ideeën zou proberen te overtuigen, goed wetende dat u omwille van deze ideeën ernstige problemen kon krijgen met bepaalde groeperingen.

Zo is het opmerkelijk dat u voordien nooit blij gaf van enig doorgedreven politiek activisme. U was tussen 2004 en 2006 weliswaar aangesloten bij de Communistische Partij, maar uw politieke activiteiten bleven in die periode eerder beperkt. U hielp bij het verspreiden van het promotiemateriaal van de partij, u woonde enkele vergaderingen bij en u probeerde mensen te overhalen om voor de Communistische Partij te stemmen (zie CGVS, p. 11-12). Nadat er in 2006 brand werd gesticht in het politiek bureau van de Communistische Partij en nadat de milities meer en meer macht kregen, besloot u echter om uw politieke activiteiten te staken. Volgens u omdat u bang was om te worden vermoord, ook al had u nooit persoonlijke problemen gehad omwille van uw communistische opvattingen (zie CGVS, p. 11). Nadien, dus tussen 2006 en 2011, was u niet langer politiek actief (zie CGVS, p. 11-12). Met andere woorden, u toonde zich gedurende een bepaalde periode loyaal ten opzichte van de Communistische Partij, maar zodra u voelde dat er een reëel gevaar bestond om problemen te krijgen omwille van uw politieke opvattingen, staakte u uw activiteiten. U toonde zich dus niet bereid om de risico's te nemen die gepaard gaan met het uitdrukken van afwijkende politieke opvattingen in de context van het huidige Irak. Los van uw betrokkenheid bij de Communistische Partij beweert u dat u er nooit voor verlegen zat om uw ideeën over het secularisme te verkondigen (zie CGVS, p. 12). Uit uw latere verklaringen blijkt echter dat u sedert 2006 niet meer heeft gesproken over uw seculiere ideeën, volgens u omdat de islamisten te veel macht hadden in uw wijk (zie CGVS, p. 13). Integendeel, doorheen de jaren had u meermaals getoond dat u uw politieke en religieuze ideeën naar de achtergrond kon schuiven om problemen te vermijden. Uit dit gegeven blijkt ontegensprekelijk dat u zich niet bereid toonde om enige risico's te nemen door het uiten van uw seculiere ideeën. Het feit dat u in 2011 een boek schreef over democratie en openlijk naar buiten kwam met uw politieke en religieuze opvattingen is dan ook totaal onbegrijpelijk vanuit uw gedrag in het verleden.

U beweert dat u niet had gedacht dat u door het verspreiden van uw boek problemen kon krijgen, integendeel zelfs (zie CGVS, p. 19). Dat u dat werkelijk niet had verwacht, is ongeloofwaardig. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u kritiek geeft op de religieus geïnspireerde groeperingen die het land besturen (zie CGVS, p. 18), dat u gewaagde conclusies trok uit de Koran (zie CGVS, p. 18) en dat u parallellen maakte met het christendom en de bijbel (zie CGVS, p. 18). Bovendien verklaarde u eerder dat het bureau van de Communistische Partij in 2006 in brand werd gestoken. U kon hieruit aldus afleiden dat afwijkende politieke ideeën voor problemen konden zorgen in het huidige Irak. Dat u desondanks verklaart niet te hebben kunnen vermoeden dat u problemen zou krijgen, geeft uw asielrelaas een zeer onaannemelijk karakter, temeer omdat u verklaart dat u in een wijk woont waar de sjiitische groeperingen Assaab Ahl al-Haq en het Mehdi-leger bijzonder veel macht hebben. U beweert dat ze de wijk controleren, een grote impact hebben op het gedrag van de inwoners (zie CGVS, p. 5) en dat wie niet gehoorzaamt door hen wordt vermoord (zie CGVS, p. 5). U geeft zelfs voorbeelden van vermoorde vrienden (zie CGVS, p. 5). Nogmaals, dat u in een dergelijke situatie niet had gedacht problemen te krijgen als u de groeperingen openlijk bekritiseerde, is bijzonder ongeloofwaardig.

Verder is de manier waarop en de onvoorzichtigheid waarmee u te werk ging zeer frappant en totaal niet in overeenstemming met uw voorzichtig gedrag in de jaren voordien of de reikwijdte van uw eerder politiek engagement. U liet uw boek afdrukken in een oplage van 500 exemplaren (zie CGVS, p. 17) en u ging het boek persoonlijk of via loopjongens verdelen over markten, scholen en moskeeën (zie CGVS, p. 20). Dat u boekjes met een dergelijke gewaagde inhoud vrijelijk in het openbaar verdeelt, getuigt van een ongekende vermetelheid die absoluut niet in overeenstemming is met uw gedrag in de voorgaande jaren, of met het gedrag dat men van een persoon in een door sjiitische groeperingen gedomineerde wijk kan verwachten. Meer zelfs, u zette uw naam op de voorpagina van het boekje, naar eigen zeggen, omdat auteurs dat nu eenmaal doen (zie CGVS, p. 20), en u liet uw boekje, dat bol stond van de kritiek op de manier waarop religie met politiek was verweven, verdelen bij één van de meest heilige sjiitische plaatsen in Bagdad, de moskee Musa al-Qadim (zie CGVS, p. 20). Dat een persoon die er voordien alles aan deed om problemen omwille van zijn politieke ideeën te vermijden, plots tot dergelijke praktijken overgaat, is zeer onaannemelijk en weinig geloofwaardig. Het Commissariaat-generaal heeft bijgevolg niet enkel twijfels over de oprechtheid van uw politiek engagement, ze stelt zich ook vragen bij de beweegredenen van uw plotse politieke bevoegdheid in het openbaar.

Het Commissariaat-generaal heeft bovendien ernstige bedenkingen bij de geloofwaardigheid van de dreigementen die u aanhaalt. Wat de dreigbrieven van 1 april 2011 betreft is het opvallend dat deze geen enkele verwijzing bevatten naar het boek dat u schreef of de afwijkende ideeën die u heeft

geuit. Integendeel, in de brief wordt u een verrader genoemd die met de Amerikanen samenwerkt. (zie Documenten, vertaling dreigbrief, toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier). Nochtans heeft uw probleem helemaal niets met de Amerikanen te maken. Waarom u van collaboratie wordt beschuldigd is dan ook een raadsel. U verklaart dat Assaab Ahl al-Haq de gewoonte heeft om dergelijke clichématige uitdrukkingen te gebruiken (zie CGVS, p. 16), maar het Commissariaat-generaal vindt dit een weinig overtuigende uitleg. Te meer omdat de dreigbrief die u voorlegt een getypte tekst is die door om het even wie, op om het even welk moment kan zijn opgesteld en zijn afgegeven. Aangezien de brief niet op authenticiteit kan worden geverifieerd, heeft deze brief dan ook te weinig bewijswaarde om uw verklaringen over het incident met de dreigbrieven alsnog aannemelijk te maken. Het Commissariaat-generaal is dan ook van mening dat u onvoldoende aannemelijk maakt dat u op 1 april 2011 een dreigbrief ontving omwille van de verspreiding van uw boek.

Verder is uw gedrag na het ontvangen van de dreigbrieven bijzonder merkwaardig. U beweert dat u zich niet langer veilig voelde in Shula en daarom besloot om de wijk te verlaten. Vreemd genoeg dook u onder in Ghazaliyah, een wijk die vlakbij Shula lag (zie CGVS, p. 6 & 23) en waar Assaab Ahl al-Haq veel macht had (zie CGVS, p. 23). Dat u aan Assaab Ahl al-Haq probeert te ontsnappen door in een naburige wijk onder te duiken waar de groepering sterk staat is opmerkelijk, temeer omdat u ondertussen uw werkzaamheden als taxichauffeur verder zette (zie CGVS, p. 22-23). Het is eerder ongeloofwaardig dat een persoon die vreest dat Assaab Ahl al-Haq hem zal vermoorden, niet meer moeite doet om zich tegen de militia te beschermen.

U verklaart dat uw huis in Ghazaliyah op 13 april 2011 werd beschoten door enkele mannen in een recente wagen (zie CGVS, p. 16) en dat u niets heeft gezien van het hele incident (zie CGVS, p. 24). Op de vraag hoe u dan kon weten dat de daders met een recente wagen reden, geeft u een weinig overtuigend antwoord, namelijk dat tegen de tijd dat u buiten stond, de daders al uit het zicht verdwenen waren. Volgens u wees dat er op dat ze met een snelle en dus recente wagen reden (zie CGVS, p. 24). Dat u zich opnieuw op dergelijk weinig overtuigende en weinig geloofwaardige verklaringen beroept, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen, temeer omdat u behalve de kopie van de politieklacht geen bijkomende bewijsstukken voorlegt betreffende dit incident. Deze kopie van de politieklacht heeft echter weinig bewijswaarde aangezien het document niet op authenticiteit kan worden geverifieerd en aangezien het algemeen geweten is dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met dit type documenten (zie Landeninformatie, IRQ2012-010w, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Bovendien hebben dergelijke documenten slechts enige bewijswaarde wanneer ze worden ondersteund door precieze en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Hetzelfde geldt voor de bomaanslag op uw wagen. U legt enkel een politieaangifte voor als bewijs van het incident. Die politieaangifte werd bizar genoeg opgesteld om 22u20 (zie Documenten, vertaling politieaangifte dd. 13/04/2011, toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier), en dat terwijl u verklaart dat uw wagen pas om 23u ontplofte (zie CGVS, p. 25). Dat zou betekenen dat de klacht vóór het ontploffen van de wagen werd opgesteld, hetgeen uiteraard onmogelijk is. Het Commissariaat-generaal heeft bijgevolg ernstige twijfels bij zowel uw verklaringen als de authenticiteit van de politieaangifte, temeer omdat ook voor deze aangifte geldt dat het over een kopie gaat en dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten. Bovendien wordt dit document niet ondersteund door geloofwaardige en precieze verklaringen. De bewijswaarde van het document is dan ook uiterst gering.

Daarnaast ontvingen u of uw familie na 13 april 2011 geen bijkomende bedreigingen. U heeft bijgevolg geen indicaties dat u momenteel nog wordt geïsoleerd door Assaab Ahl al-Haq. Dit terwijl u nochtans tot 2 augustus 2011, dus nog ongeveer 4 maanden, in Bagdad heeft verbleven. Ook na uw vertrek uit Bagdad en tot op heden waren er geen bijkomende indicaties dat u nog steeds wordt geïsoleerd door Assaab Ahl al-Haq. Dit relativeert de door u ingeroepen vrees voor vervolging dusdanig dat de door u ingeroepen vrees voor vervolging eerder onaannemelijk wordt.

Tot slot merkt het Commissariaat-generaal op dat u zich evenmin kunt beroepen op een ernstige vrees voor vervolging als gevolg van de frisdrankwinkel waar u vóór uw vertrek naar Nederland illegaal alcohol verkocht. Alhoewel u beweert dat u hierdoor problemen kreeg met het Mehdi-leger en dat het de concrete aanleiding was voor uw vertrek naar Nederland (zie CGVS, p. 9), had u na uw terugkeer geen nieuwe problemen met het Mehdi-leger (zie CGVS, p. 26). Nochtans ging u als voorheen in dezelfde wijk wonen (zie CGVS, p. 3) en was het Mehdi-leger nog steeds actief in de wijk (zie CGVS, p. 5). U heeft dus geen concrete aanwijzingen dat u omwille van uw frisdrankwinkel, die u ondertussen van

de hand heeft gedaan, nog voor vervolging hoeft te vrezen. Bovendien verklaart u expliciet dat uw asielmotieven in België volledig losstaan van uw asielmotieven in Nederland (zie CGVS, p. 26).

De andere documenten die u voorlegt veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw verschillende identiteitsdocumenten doen namelijk geen uitspraak over het feit of u al dan niet werd vervolgd omwille van uw politieke overtuigingen. Hetzelfde geldt voor het attest van het ministerie van ontheemden. Het exemplaar van uw boek "Een Oog op Democratie" en de cd-rom met daarop een eerste versie van het boek bewijzen enkel dat dit boek bestaat, maar doen geenszins uitspraak over het feit of u al dan niet werd vervolgd omwille van de publicatie van het boek.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merklijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 52 § 2, 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker werpt op dat niet betwist wordt dat hij een boek heeft geschreven en gepubliceerd en dat de tegenpartij erkent dat de inhoud ervan behoorlijk opruiend is waardoor het redelijk is aan te nemen dat hij hiervoor vervolgd zal worden.

Verzoeker stelt dat er niet ontkend wordt dat hij affiniteiten heeft met de seculiere standpunten van de Communistische partij, maar dat verwerende partij insinueert dat hij niet door het vuur wilde gaan voor zijn politieke overtuigingen. Hij meent dat dit een gebrekkige logica is die volstrekt geen rekening houdt met hoe politiek activisme zich normaal gezien bij een persoon ontwikkelt. Hij vindt het onjuist dat zijn overtuigingen beperkt zijn tot zijn sympathieën met de seculiere standpunten van de Communistische partij. Hij werd vervolgd omwille van die sympathieën van zijn verkondigde standpunten na zijn terugkeer uit Nederland, het verblijf aldaar vormde het breekpunt in zijn politieke overtuigingen. Verzoekers gedachtegoed heeft immers een gestage evolutie doorgemaakt en hij argumenteert dienaangaande.

Verzoeker poneert dat de bestreden beslissing geen rekening gehouden heeft met de voorzorgsmaatregel dat hij de milities waarop hij kritiek gaf en die erg veel macht hadden in zijn wijk niet bij naam genoemd heeft.

Verzoeker stelt dat inzake de dreigementen de verwijzing naar “Amerikanen” in de ideologische zin begrepen dient te worden en dat het een clichématige uitdrukking is die dergelijke organisaties in hun brieven hanteren maar dat dit niets afdoet aan de geloofwaardigheid ervan. Hij meent dat de geloofwaardigheid ervan kan afgeleid worden uit het feit dat hij een boek heeft geschreven.

Inzake het feit dat verzoeker weliswaar verhuisd is maar zich terug in een wijk vestigde waar de milities heel sterk stonden werpt verzoeker op dat hij te kampen had met reële restricties. Hij had geen tijd om een huis te zoeken en hij had ook economisch en etnisch-religieus weinig keuze. Om dezelfde reden was hij gedwongen verder te werken als taxichauffeur.

Verzoeker beweert dat er in landen zoals Irak een erg groot verschil is tussen trage oude wagens en vlotte nieuwe. Mensen uit de wijk hadden gezien dat de auto waaruit hij beschoten werd binnen enkele minuten de wijk heeft verlaten wat wijst dat het om een moderne auto gaat. Hij stelt ook dat hij als taxichauffeur erg goed weet hoe snel dergelijke wagens rijden en hoeveel tijd het neemt om de wijk te verlaten. Hij was minstens overtuigd dat het een recente auto betrof. Hij wijst er ook op dat zijn verklaringen ondersteund worden door de politieklacht.

Verzoeker beweert dat zijn relaas samenhangend en aannemelijk is en hij zijn aanvraag gestaafd heeft met relevante documenten. Het is niet in strijd met algemene, noch met specifieke informatie. Hij benadrukt ook de inhoud van het boek en stelt dat zelfs indien er geen geloof gehecht wordt aan zijn relaas hij door de publicatie van het boek vervolgd zal worden.

2.1.2. Verzoeker brengt in de loop van de beroepsprocedure volgende nieuwe stukken bij: een origineel Iraaks krantenartikel waarin zijn relaas wordt beschreven; een brief van de Arabisch protestantse kerk te Brussel; een artikel dat verzoeker publiceerde op het internet; de ‘Eligibility guidelines’ van 31 mei 2012

van het UNHCR inzake Irak; een vertaalde samenvatting van het boekje "Oog op de democratie"; de overlijdensakte van zijn dochter die op 4 juni 2012 zelfmoord pleegde omwille van een ongeneesbare ziekte; niet-vertaalde identiteitsdocumenten van de dochter en een familiefoto.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Het is niet betwist dat verzoeker een boekje, getiteld "Oog op de democratie", schreef. Verzoeker legt dienaangaande blijkens zijn verklaringen op het CGVS en ter terechtzitting, waar hij werd ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, plausibele verklaringen af. Verzoeker wordt door de Raad bijgetreden waar hij aanvoert dat het plausibel is dat zijn gedachtegoed ingevolge zijn levensloop geëvolueerd is. Het is immers onbetwist dat verzoeker lid was van de Communistische partij voor zijn vertrek naar Nederland; verzoeker toont ter terechtzitting ook een foto van hemzelf met de leden van de Communistische partij. Het is aannemelijk dat verzoeker zijn activiteiten voor de Communistische partij staakte in 2006 gelet op het klimaat van geweld in Irak in die periode (zie ook landeninformatie, SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Bagdad", p.8-9). Verzoeker toont ingevolge zijn verklaringen ter terechtzitting genoegzaam aan dat hij na zijn terugkeer uit Nederland in Bagdad verkeerde in het milieu van de seculiere schrijvers en politici. Uit de vertaling van het boekje blijkt dat verzoeker seculiere overtuigingen heeft en zich zeer kritisch opstelt ten aanzien van de Iraakse politici en politieke partijen. Het is aannemelijk dat hij dit boekje verspreidde en ingevolge deze verspreiding in de negatieve aandacht kwam van religieuze groeperingen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas, te dezen de bomaanslag op zijn wagen, ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Verzoeker maakt *in casu* aannemelijk dat hij omwille van zijn seculiere instelling en politieke overtuiging vervolging vreest.

Het voorafgaande in acht genomen, kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn politieke overtuiging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS